

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 8 DECEMBER 1926.

WETSONTWERP

houdende vaststelling van het contingent voor 1927 (1).

VERSLAG

NAMENS DE MIDDENAFDEELING (2), UITGEBRACHT DOOR DEN HEER de GÉRADON.

MIJNE HEEREN,

Zooals de achtbare heer du Bus de Warnaffe het zegde in zijn verslag over het contingent voor 1925, heeft de wet op het contingent tegenwoordig geen ander doel of gevolg dan de raming op te geven van wat de militiewet geeft voor het jaar 1927.

De Regeering stelt een contingent voor van 15,000 man minder dan dit van 1926, wat niet wil zeggen dat 15,000 meervan den militairendienst zullen vrijgesteld zijn, maar dat het getal der aanwezigen tegelijkertijd zal verminderd zijn. Het is een gevolg van de verkorting van den diensttijd voor het voetvolk.

Op de 44,000 man, die het geheele jaarlijksche contingent vormen, dat moet opgeroepen worden, doen er ongeveer 50 t. li., hetzij 22,000, slechts tien maanden dienst, dan wanneer zij vroeger twaalf maanden onder de wapens moesten blijven. Daarnit volgt voor deze 22,000 man, eene vermindering van 60 dagen op het geheel getal dagen aanwezigheid. Het gemiddeld dagelijks contingent is verminderd met $\frac{22,000 \times 60}{365} = 3,600$ man, door de vaststelling van den diensttijd op tien maanden voor het voetvolk.

De opheffing van de 5,500 manschappen der hulptroepen en de afschaffing van sommige terugroepingen hebben dus het contingent verminderd van 77,000 tot 62,000 man.

De Middenafdeeling heeft de gelegenheid te baat genomen om zekere opmerkingen naar voren te brengen, die eigenlijk meer slaan op de militiewet; doch, vermits de wet op het contingent niets anders is dan de toepassing daarvan, heeft zij haren verslaggever gelast ze in haren naam voor te dragen. De militiewet is aangevuld bij Koninklijke besluiten. Het Koninklijk besluit van 20 Juli 1923 beperkt tot eene maand, van 1 tot 31 Augustus, het aanvragen van uitsstel, vernieuwing of vervroeging van oproeping, enz. Nu dat de ondervinding den tijd heeft gehad om sommige bezwaren daarvan te doen uitschijnen, was de Middenafdeeling van oordeel dat die termijn te kort is en dat hij dient verlengd te worden, indien het volstrekt onmogelijk is die verschillende aanvragen recht-

(1) Wetsontwerp, nr 11.

(2) De Middenafdeeling, voorgezeten door den heer Pirmez, bestond uit de heeren de Gérardon, Heyman, Vandemeulebroucke, Rutten, Merget, de Montpellier.

streeks tot het wervingsbureau te richten op het oogenblik zelf van de verschijning der miliciens.

Die wervingsbureelen onderzoeken de miliciens soms oppervlakkig. Aldus worden uitgesteld en wegens onvoldoende gestalte of borstengte tot het volgende jaar verdaagd. Zij teekenen beroep aan en, drie weken of eene maand later, stellen andere geneesheeren vast dat zij een paar centimeter grooter zijn en dat hunne borst ontwikkeld is, ongetwijfeld dank aan geheimzinnige pillen!

Sommige miliciens worden uitgesteld wegens zwakte, omdat het wervingsbureau, vrezende dat er aanleiding zou bestaan om een pensioen te moeten verleenen uit hoofde van door den dienst veroorzaakte invaliditeit, geweigerd heeft rekening te houden met de ernstige redenen, welke de belanghebbende deed gelden om onverwijld te dienen. Zou hem, en tevens aan zijne familie, niet kunnen toegestaan worden aan dit pensioen bij voorbaat te verzaken?

De Middenafdeeling heeft zich ten slotte voornamelijk beziggehouden met het vraagstuk der kroostrijke gezinnen en zoo zij eenparig het contingent goedgekeurd heeft, dan is het op voorwaarde dat reeds van dit jaar af het onderscheid tussehen de eerstogeroepen der kroostrijke gezinnen die een verschillenden cijns betalen, zou verdwijnen. De Commissie was de meening toegedaan dat om 't even welk kroostrijk gezin, het voordeel van de wet moet kunnen genieten.

Zoo ten slotte de rijke jongelieden die een uitstel voor hun studiën of om persoonlijke redenen aanvragen, weinig nadeel ondervonden van de onzekerheid van hun lot, dan dient gezegd te worden dat de jongelieden die moeten werken, met het bestaande stelsel, zes maanden op voorhand nog niet weten of zij al of niet zullen vrijgesteld worden. Het is voor hen dus onmogelijk een bezigheid te aanvaarden in het land of in de kolonie.

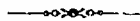
De groote meerderheid van de Middenafdeeling was dus van gevoelen dat het een gezond democratische maatregel zou zijn, al de jongelieden der kroostrijke gezinnen op gelijken voet te stellen.

De Verslaggever,

J. DE GÉRADON.

De Voorzitter,

M. PIRMEZ.

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 8 DÉCEMBRE 1926.

Projet de loi fixant le contingent pour 1927 (1).

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA SECTION CENTRALE (2), PAR M. de GÉRADON.

MESSEURS,

Comme le rappelait le rapport de l'honorable M. du Bus de Warnaffe, sur le contingent de 1925, « actuellement, la loi du contingent n'a pas d'autre but ni d'autre effet que de donner l'inventaire de prévision de rendement de la loi de milice » pour l'année 1927.

Le Gouvernement propose un contingent de 15,000 hommes moindre que celui de 1926, ce qui ne veut pas dire que 15,000 hommes de plus seront dispensés du service militaire, mais que le nombre des présents en même temps sera diminué. C'est une conséquence de la réduction du temps de service des troupes à pied.

Sur les 44,000 hommes formant le total du contingent annuel à lever, environ 50 p. c., soit 22,000, n'accomplissent que dix mois de service, alors que, antérieurement, ils étaient astreints à douze mois de présence sous les armes. Il en résulte, pour ces 22,000 hommes, une réduction de soixante jours dans le total des journées de présence. Le contingent journalier moyen est réduit de $\frac{22,000 \times 60}{365} = 3.600$ hommes par la fixation du temps de service de dix mois

pour les troupes à pied.

La suppression des 5,500 auxiliaires et la suppression de certains rappels ont donc ainsi fait tomber le contingent de 77,000 à 62,000 hommes.

La Section centrale a profité de l'occasion pour émettre certaines observations qui, à strictement parler, se rapporteraient plutôt à la loi de milice, mais comme la loi du contingent n'est que l'application de celle-ci, elle a chargé son rapporteur de les exprimer en son nom. La loi de milice est complétée par des arrêtés royaux. L'arrêté royal du 20 juillet 1923 fixe une limite d'un mois, du 1er au 31 août, pour les demandes de sursis, de renouvellement, de devancement d'appel, etc. La Section centrale, maintenant que l'expérience a eu le temps de

(1) Projet de loi, n° 11.

(2) La Section centrale, présidée par M. Pirmez, était composée de MM. de Gérardon, Heyman, Vandemeulebroucke, Rutten, Merget, de Montpellier.

démontrer certains inconvénients, a estimé ce délai trop court et serait d'avis de l'augmenter, s'il y avait un empêchement absolu à ce que ces diverses demandes soient adressées directement au bureau de recrutement au moment de la comparution des miliciens.

Ces bureaux de recrutement examinent quelquefois à la légère les miliciens. Ainsi des ajournés pour défaut de taille, pour étroitesse de poitrine sont remis à l'année suivante. Ils vont en appel et, trois semaines ou un mois après, d'autres médecins les trouvent grandis d'une couple de centimètres, tandis que leur tour de poitrine s'est amélioré grâce, sans doute, à l'emploi de pilules mystérieuses !

Certains miliciens sont ajournés comme trop faibles parce que le bureau de recrutement, de crainte d'ouverture d'une pension pour invalidité causée par le service, ont refusé de tenir compte de motifs sérieux qu'invoquait l'intéressé pour servir tout de suite. Ne pourrait on pas lui permettre, ainsi qu'à sa famille, de renoncer d'avance à cette pension ?

Enfin, la Section centrale s'est spécialement occupée de la question des familles nombreuses, et si elle a voté à l'unanimité le contingent, c'est à la condition que disparaisse déjà, pour cette année, cette différence entre les premiers appelés de familles nombreuses payant un cens différent. La Commission a estimé que la famille nombreuse doit, quelle qu'elle soit, bénéficier de la faveur de la loi. En définitive, si les jeunes gens riches, ayant demandé un sursis pour études ou pour convenances personnelles, souffrent peu de l'incertitude de leur sort, les jeunes gens qui doivent travailler ne savent pas, sous le régime actuel, six mois d'avance, s'ils seront dispensés ou non. Il leur est donc impossible de prendre un emploi ou d'accepter une situation dans le pays ou dans la colonie.

La grande majorité de la Section centrale a donc été d'avis que mettre sur le même pied tous les jeunes gens des familles nombreuses serait une mesure sainement démocratique.

Le Rapporteur,

J. DE GERADON.

Le Président,

MAURICE PIRMEZ.

